

# باوڻ ت به ڇو ه ڀي؟ ... محمد احمد محمد

ڇڻد ساڻس ڪل ۾ وڻ به هاوڻ ڀي ڪم ٿي ٿي مڻي دزرا بوو، ش و ڪيان ڇڻان ڪي ل ڇو دا بيني بوو ڪي ٿي ٿي مڻي ڪل ل شار ڪي تر دا ڀي ٿي ٿي ڇو ڀي ٿي ٿي شار و پاش گڻان و ل ڪي ڀي ٿي ٿي دزراو ڪي ل و شار ڀي و دواتر دزيو و گڻان ڀي و.

ل و کا ت دا به سا ت ڪ رسام بوو به و ڇو دواتر بيرم ڪر دوو و وتم ت نها ر ڪ و ت، هيچي تر نڀي جگ ل ر ڪ و ت.

ل س رد م ڪندا، ڇو ڪ ز رسام ڇو بوو، به نمون ل ميسر باو ڀان به و ه بوو ڪ ڪ سان ڪ توانا ڀي ڪي نائاساي ڀان ه ڀي و ڀي و نديان به خواو ه ڀي ل ر ڇو ڪا نيا ن و.

ٿي م بيرو باو ڀي ڇو به در ٿاي م ٿو ماو ت و و ڇو ڪي س قا ڪر دوو، به م ل س د ڀي ن زد ڀي م و بيست م دا زانايان باو ڀان به و بير ڪان ن ما ڪ ڇو ديار د ڀي ڪي نائاساي ڀي و ل توانا مرقف به د ر، کا ت ڪ ڇڻد د ر و ناس ڪ د ستيان ڪر د ل ڪي ڀي ٿي و ل س ر ڇو و گرنگيان ڀي دا.

ل پ ش ن گيان دا سيگم ڻد فر ڀي د و ڪار ڀي ن گ بوو ڪ ل و باو ڀي د بوو ڇو و ڀي يو ندي به ڪار ڪر دني م ش ڪ و ه ڀي، فر ڀي د ل ڪت ڀي (شڪر د ن و ڇو و) دا د ڀي ت ل و کا ت ڀي ع ق ڀي به ٿا گامان د ڇو و ت ع ق ڀي به ٿا گا ڪار د ڪات و و ڀي ڀي ڪي قو و ٿري ناخمان ڀي شان د دات.

ٿي ستا زاناکان ڀي ڀان واي ڇو و جگ ل ڪاريگ ڀي ڪي لاو ڪي پر س ع ق ڀي ڪان ن به هيچي تر نڀي، ه ر ڇڻد ڇو ڪي ڀي ڀان واي ڪ م ش ڪ ل کا ت ڇو و دا داخراو به م زاناکان ٿي ل کا ت ڇو و دا ڇا ل ڪي ڪا ني م ش ڪ به د وام د ڀي ت و ه ڻد جار ڇا ل ڪر يش د بن. زاناکان د ڀي م ش ڪمان ل کا ت ڇو و دا زانايار ڀي ڪان و ياد و ڀي ڪان ڀي ل ڀي ڪات و ر ڪيان د خات و، ه ر و ڪو ٿام ڀي ڪ مپيو تر ڪ ڪاري هار د ڪان باشت د ڪات به ش و ڀي ڪي به د وام.

م ش ڪمان به ٿي و ڀي باشت ڪار بڪات ياد و ڀي لاو ڪي و زياد ڪان

لادبات و تنها گرننگان عـمباردکات، هر لـبـر ئـم هـيـش  
پـروـرد کارکان داوا لـ خوـندکاران دـکـن باش بخـون لـ کـاـتـی  
تـاـقـیـکـرـدـنـو کـاـنـدا، بـ ئـوـی خـو و مـشـکـیـان کـاـری مـشـکـیـان  
رـکـبـخـا تـو.

بـشـک لـو زانایانـی کاریان لـسـر ئـم با بـتـی کردوو پـیـان وایـ  
کـ مـشـک لـکـاـتـی خـو و دا خـی رـکـد خـا تـو و بـدوای و مـمـکـی  
لـژکـیـدا دـگـمـت کـ دـبـتـی هـی تـکـمـبـوونـی زانایانـی کان و  
ئـزـی درووست دـبـت و مـرـف بـ شـوـی خـو دـبـیـنـت.

ئـمـش مانای ئـوـی کـ خـو لـ توانایدا نیی پـشـبـیـی داهاتوو بـ  
بکات بـکـو تـنـها ئـاسـواری رووداوکانی رابردوو و تـکـمـبـوون بـیـک  
بوون.

سـبـار تـ بـ کـا تـی بـیـنـی خـو هـیـج کـا تـکـی دـیـا رـیـکـرا و نیی بـمـم  
مـرـف زیا تر لـ کـا تـی مـا نـدو و بـوون و تـنـگـاوی و نـخـشـی و حـا تـی  
نـا ئـا سـا یـیـدا خـو دـبـیـنـت.

تـنـها مـرـفـی بـیـا خـو دـبـیـنـت، ئـو مـرـفـا نـی بـ زگماک نابینان  
خـو نـا بـیـنـن، چـونـکـ خـو پـیـو نـدی بـ و نـو هـی، ئـو کـسـی  
نـا بـیـنـای هـیج و نـیـک لـ ژیا نـیـدا نـبـیـنـیـو تا بـ شـوـی خـو ویش  
بـیـنـت.

هـرـو هـا یـکـک لـ حـا تـکـا نـی خـو ئـو و یـ کـ خـو و و ا قـیـع پـکـو و  
تـکـمـبـوون دـبـن، بـ نـمـوونـ خـو بـ خـو ا رـد نـو دـبـیـنـت و کـ هـمـدـسـیت  
دـبـیـنـت بـنـی خـو ا رـد نـ دـت لـ مـا و یـا ن لـو خـو دـا کـسـک بـا نـگـت  
دـکـا ت و کـ لـ خـو و کـ بـ ئـا گـا دـی دـبـیـنـی کـسـک لـ مـا و یـا نـگـت  
دـکـا ت.

سـبـار تـ بـو کـسـا نـی کـ پـیـان وایـ خـو رـا سـتـ و دـبـ بـ با و مـم  
پـی بـت بـ بـمـگـی خـو و کـی پـغـمـبـر یوسف.

لـ رـا سـتـیـدا پـغـمـبـر ا ن لـ ووی تواناو بـراورد ناکرـن لـگـم  
مـرـفـی ئـا سـا یـی، ئـو ا ن تـا یـبـتـمـنـد یـا ن هـی بـ ئـو و ی پـیـو نـد یـیـکـی  
بـا شـتـریـا ن لـگـم خـا هـبـت و بـتـو ا ن بـا شـتـر قـنـا عـت بـخـک بـهـنـن.

پـر سـیـار کـ ئـو و ی، ئـا یـا با و مـم تـ بـ خـو هـی؟!

رـژـی هـر زـری خـک با و مـم یـا ن بـ خـو هـی، هـنـد کـیـشـیـا ن  
با و مـم کـی بـهـز یـا ن پـی هـی.

ڪا تڪ ل ڪڙسڪ ڊپرسيت بچي باوڻت بلخو وهڻي، دڻڻت  
چونڪ خوڪانم بلديها توون و هڻنديڪيان چيرڪڪي پڻغڻمبڻر يوسف  
وڪ بڻڻگ دڻهنڻو.

ئم وڻڻام وڻڻامڪي تڻواو نيين و واقيعي نيين چونڪ هڻر خودي  
ئو ڪڙسي ئم قسڻي دڪات ديان و سڻدان خو دڻبينت ڪ هيجيان  
ناينڻ د، جگ ل ڻڻڻيڪي زڻر ڪم نڻڻ، ڪ بلهي بيرڪردنڻوي  
خوڻوڻ يان ل ڻڻي رڪڻوتڻو هاتوڻتڻ دي.

سڻبارت بل خوڪي پڻغڻمبڻر يوسف و هاوڻڻڻڪاني ل بلنديخانڻ،  
ئگڻر بيرى ل بڪڻينڻو ئوا مرڻڻي ئاسايي بلراورد ناکرڻت لڻگڻڻ  
پڻغڻمبڻر ئو بلخشي تايبتڻي هڻي ڪ خوا پڻي داو، سڻبارت بل  
هاوڻڻڻڪانيشي راستڻ مرڻڻي ئاسايي بوون بلڻڻام ئو سڻردڻم  
تايبتڻم ندي خو هڻي و دووبارڻ بلراورد ناکرڻت لڻگڻڻ ئستادا،  
هڻروڪ چڻ ل سڻردڻمي مووسادا سيحر هڻبو و ل سڻردڻمي عيسادا  
چارڻسڻري نڻخشيڪان هڻبو.

.

محمد احمد محمد